Pyšná dáma - Rottrová, Marie

Prý pyšná jsem jak páv,
však kdyby na mě někdo sáh,
začnu tát
jak vločka sněhu v slunci poledním.

Stejně už kdekdo ví,
že za mnou nikdo nechodí,
pyšná dáma
bývá sama
jako v plotě kůl.

Jen pýchu v očích mám
a na klíč ústa zamykám,
vztek maj na mě,
pyšné dámě
nic se neříká.

Možná, že někdy zrána
až půjdu kolem zase sama,
cizí pýcha,
chvíle ticha
řekne mnohem víc.

Kdopak věří pyšné dámě,
od které se učí páv,
nosit hrdě svoje peří
podle zaručených zpráv.

Kdo dá lásku pyšné dámě,
kdo z vás vlastně má ji rád,
když vás vidím, napadá mě
sotva jedna z vašich rad.

Pyšná jsem asi dál,
když lidské řeči zamítám,
jsou tak cizí
a snad zmizí
jako loňský sníh,

Do ruky dlaň ti dám,
dále možná poznáš sám,
poznáš vlastně
jak je krásně
s pyšnou dámou být.

Kdopak věří pyšné dámě,
od které se učí páv,
nosit hrdě svoje peří
podle zaručených zpráv.

Kdo dá lásku pyšné dámě,
kdo z vás vlastně má ji rád,
když vás vidím, napadá mě,
sotva jedna z vašich rad.